

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Grunden til, at jeg tager ordet, er alene for lige at høre hr. Frank Aaens og Enhedslistens logik i afstemningerne.

Jeg hører nu, at man har lavet en aftale med regeringen om, at man ikke kan stemme for ændringsforslag fra oppositionspartier. Det må vel være en aftale, man har indgået, fordi man føler, man har lavet så store aftaler med regeringen, at man vil gå så vidt, at man forpligter sig til ikke at stemme sammen med oppositionspartier. Det er sådan set naturligt nok, men hvordan harmonerer det så med, at man alligevel ikke mener, man har lavet så stor en finanslovaftale, at man vil stemme for finansloven i morgen? Der har jeg forstået, at man stemmer imod. Jeg synes, det virker utrolig selvmodsigende.

Altså jeg kan da sige, at hvis Dansk Folkeparti på et tidspunkt indgår en finanslovaftale i en sådan grad, at vi vil forpligte os til ikke at stemme sammen med andre partier – oppositionspartier – så vil vi selvfølgelig også stemme for den samlede finanslov. Så vil vi føle, at vi har fået så meget ud af det, at vi selvfølgelig også vil tage et ansvar for hele finansloven.

Jeg kan simpelt hen ikke se logikken i det, hr. Frank Aaen står og siger i forbindelse med det her.

(Kort bemærkning).

Flemming Kofod-Svendsen (KRF):

Det var jo interessant at høre hr. Frank Aaens lange redegørelse for, hvordan man nu har påtaget sig et ansvar, så man må stemme imod forslag, man egentlig er enig i, men jeg skal da notere mig synspunktet til en anden god gang.

Jeg vil da godt hjælpe hr. Frank Aaen lidt, for vi har faktisk nogle finansieringsforslag, som jeg lige vil høre hr. Frank Aaens kommentarer til: En reklameafgift på husstandsdelte reklamer kunne vel ikke give Enhedslisten de store problemer at stemme for. En passagerafgift ville vel heller ikke give de store problemer. Og en afgift på forsikring af lystfartøjer vil vel heller ikke give de store problemer.

Jeg tager bare tre af vores finansieringsforslag. Jeg siger ikke, at hr. Frank Aaen skulle stemme for alle vores finansieringsforslag, men her er faktisk penge til det, som hr. Frank Aaen også gerne ville stemme for, så der er fin balance. Man kunne fint leve op til at skaffe de penge, man bruger, ved at gå ind i vores katalog.

(Kort bemærkning).

Lene Espersen (KF):

Mit spørgsmål til hr. Frank Aaen går på, om hr. Frank Aaen er af den opfattelse, at 1,9 millioner danskere render rundt og er de rigeste mennesker i Danmark, og at det er dem, Enhedslisten vil flå yderligere, hvis Enhedslisten får magt, som de har agt.

Jeg kan forstå, at Enhedslisten mener, at den konservative skattepolitik med at fjerne mellemskatten udgør et voldsomt problem for Enhedslisten. Og jeg vil godt spørge, om hr. Frank Aaen nu er helt sikker på, at det er så skævt at gå ind og arbejde for, at vi fjerner mellemskatten, så de mennesker, der er kommet i beskæftigelse, måske også får lønforhøjelse med tiden; at de rent faktisk ikke bliver flået i skat som en tak for, at de har fået en smule lønforhøjelse.

Det er jo præcis den gruppe, vi taler om, hvor kassedamen, der måske avancerer lidt i systemet, begynder at tjene lidt ekstra. Og derfor er spørgsmålet til hr. Frank Aaen: Mener hr. Frank Aaen det virkelig alvorligt, at Enhedslisten først og fremmest vil beskatte de mennesker, der i dag betaler mellemskat?

(Kort bemærkning).

Frank Aaen (EL):

Nu forholdt jeg mig til den diskussion, der var før mellem den radikale ordfører og V og K's ordførere, og den gik på topskatten. Det var det, jeg forholdt mig til, og der mener jeg ikke, at der er brug for nogen lempelse.

Hvad angår mellemskatten, har Enhedslisten faktisk været med til lempelser, fordi vi med pinsepakken dels sænker grundskatten med i alt 2,5 pct., dels forhøjer strækket op til, hvor man begynder at betale mellemskat, som er en skattelettelse for dem, der ligger i mellemskatteområdet. For det tredje sørgede vi for, at kassedamen, der måtte have børn – eller kassemanden, der måtte have børn – fik en ekstra rabat nede i daginstitutionen.

Så et af de største indkomstløft, der kom ud af pinsepakken, var i virkeligheden for lavtlønnede kassedamer og -mænd og andre med samme løn, som måske også samtidig havde børn i daginstitution. De fik virkelig et løft, de kunne mærke. Så det optager os virkelig meget.

Det, De Konservative samt Venstre stod og plæderede for før, var at få sænket topskatten. Det er ikke vores politik.

Så var der de tre forslag, som hr. Flemming Kofod-Svendsen nævnte om reklameafgift, pas-